Afstemningen i Dag, til hvilken Side den end vil falde, kan blive skæbnesvanger for vort Folk og faa vidtrækkende Betydning for lange Tider«.

Ordføreren endte med at bede Medlemmerne i Salen om ved deres Afstemning at bidrage til et frugtbart Lovgivningsarbejde i Fremtiden.

Næste Taler var *P. G. C. Jensen* (Højre), da Ordføreren for Partiet var sygemeldt.

Den korte Tale, som Landstingsmanden læste op, lød i sin Helhed saaledes:

»Medens der næppe i Højre har været forskellige Meninger om, at det foreliggende Lovforslag er saa slet, at det aldrig burde ophøjes til Lov, eftersom det ikke sikrer Mindretallet i Kommunerne den fornødne Beskyttelse eller yder Skatteyderne betryggende Værn mod vilkaarlig Overbeskatning, har det vist sig, at der hos nogle Medlemmer af Partiet, væsentligt af Hensyn til udenfor Lovforslaget liggende Forhold, er fremkommet Betænkelighed ved at stemme mod Lovforslagets Vedtagelse, saa at dets Forkastelse er bleven umulig.

Skønt vort Nej ved den endelige Afstemning over Lovforslaget altsaa ikke kan medføre, at Landet befries for en Lov, som efter vor Mening vil medføre fordærvelige Følger for det kommunale Livs Udvikling, og som kun eet af de politiske Partier — nemlig Socialdemokraterne — har Grund til at glæde sig ved, maa jeg dog opfordre vore Meningsfæller til at stemme imod Lovforslaget for at konstatere, at de er afgjorte Modstandere af dette, saaledes som det foreligger i Følge vore tidligere Meningsfællers — de frikonservatives — Underhaandsforhandlinger med Regeringen og Venstre, uden at det har været vort Parti muligt senere at tilvejebringe Forbedring deri af nogen Betydning«.

Grev *Friis,* som de frikonservatives Ordfører, sluttede sig til Madsen-Mygdal og anbefalede at stemme for Forslaget.

Derefter talte Socialdemokraten *C. C. Andersen.*

Han sagde, at dette Lovforslag vilde berede en dyb Skuffelse. Han rettede den Forespørgsel til Regeringen, om det ikke vilde være formaalstjenligt, inden Rigsdagen gjorde Lovforslaget færdigt, at stille det for Vælgernes Domstol.

Han mente, at Folketingets Forslag var ændret saa stærkt, at det ikke længer var Udtryk for Vælgernes Ønsker, og foreslog f. Eks. en Udskrivning af nye Valg til Folketinget, da han var overbevidst om, at »Vælgernes Dom vil gaa dette Forslag imod«. Det to-aarige Ophold og Bestemmelsen i § 23 om den priviligerede Valgret var saa udemokratiske Bestemmelser, at hans Parti ikke kunde give Lovforslaget sin Tilslutning.

Det vilde stemme imod det for at bevare sin Handlefrihed til at virke til dets Forbedring.

Højremanden Provst *Petersen* fra Færøerne udtalte, at han vilde stemme for Forslaget, bl. a. fordi det indeholdt to Principper, hvis Gennemførelse han ansaa for et Retfærdighedskrav: Valgretten for Kvinder og Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden ved alle kommunale Valg.

Endnu talte Højremanden *Piper.* Ogsaa han er sig bevidst, at denne Lov vil faa store Følger for Landet. Men han er bedrøvet over den daarlige Løsning, denne Sag har faaet.

Landstinget har skuffet ham. Byerne er bleven prisgivne; det nu herskende konservative Parti har ikke mere Brug for Byens Borgere og har afleveret dem til Socialdemokraterne.

Loven er blottet for Fremsyn, den sikrer intet forstandigt Styre i Kommunerne; den Smule priviligeret Valgret, der er tilbage, er kun et Hjørne, som kan tages i næste Omgang. Denne Udtalelse lægger Piper i Munden paa de mindre fremtrædende Medlemmer af Regeringspartiet.

Han haaber Folketinget vil »forbedre« Loven.

Med Sejrherrens Overlegenhed taler *Rottbøl* (frikonservativ) og bebrejder Højre, at det kalder Loven en slet Lov. Han finder Højres Kauteler ikke bedre end hans eget Partis, kun er en Del af dem (Højres) uigennemførlige.

Indenrigsministeren imødegaar Angrebene og minder Højre om, at det bestandig har modsat sig en Udvikling paa denne Lovs Omraade og Forhandling derom.

Resultatet blev, at Kravene hver Gang blev skærpede. Hvis Højre nu vil bidrage til, at denne Sags Gennemførelse udsættes — andet magter det ikke — vil det eneste Udbytte heraf være, at der rejses en heftig politisk Strid til Skade for en fredelig Udvikling i Landet. Ministeren ser ikke blot denne Sags vigtige Betydning deri, at Kvinderne kommer med i det kommunale Liv, at den faktisk bygger hele